

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Recogniti||one Des. Eras-||mi Roterodami.||

Erasmus, Desiderius

Basileae, 1518

VD16 E 3644

Flavii Vopisci Syracvsii Bonosvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14277

ad latrunculos ludere, atque ipse decies imperator exisset: quidam non ignobilis scurra. Aue, inquit, Auguste. Allataque lana purpurea, humeris eius iunxit, eumque adorauit: timor inde cōsciorum, atque inde iam exercitus tentatio, & imperij. Non nihilum tamē Gallis profuit. Nam Alemannos, qui tunc adhuc Germani dicebantur, non sine gloriæ splendore cōtriuuit, nunquam aliter quam latrocinandi pugnans modo. Hunc tamē Probus fugatum usque ad ultimas terras, & cupientē in Francorum auxiliū uenire: à quibus originē se trahere ipse dicebat: ipsis prodebat Francis, quibus familiare est ridendo fidem frangere, uicit, & interemit. Posterius etiam nunc apud Albingaunos agunt: qui ioco solent dicere, sibi non placere esse uel principes, uel latrones. Hæc digna memoratu de Proculo didicisse memini. Veniamus ad Bonosum, de quo multo minora condidi.

Germanorum
nomē anti/
quius, Ale/
mannorum
recentius.

Franci for/
disfragi.

FLAVII VOPISCI SYRACUSII

BONOSVS

BONOSVS homo Hispaniensis fuit, origine Britannus: Galla tamē matre, ut ipse dicebat, Rhetoris filius: ut ab alijs cōperi, pædagogi literarij: paruulus patrem amisit: atque à matre fortissima educatus, literarū nihil didicit. Militauit primum inter ordinarios, deinde inter equites: duxit ordines, tribunatus egit, dux militis Rhetici fuit: bibit quantum hominum nemo. De hoc Aurelianus sæpe dicebat: Non ut uiuat natus est, sed ut bibat. Quæ quidē diu in honore habuit causa militiæ. Nam si quando legati Barbarorum undecumque gentium uenissent, ipsis ppinabat: ut eos inebriaret, atque ab his per uinum cuncta cognosceret. Ipse quantumlibet bibisset, semper securus, & sobrius: & ut Onesimus dicit scriptor uitæ Probi, adhuc in uino prudentior. Habuit præterea rem mirabilem: ut quantum bibisset, tantum mingeret: neque unquam aut eius peccus, aut uenter, aut uesica grauaret. Hic idem, cum quodam tempore in Rheno Romanas luxurias Germani incēdissent, timore ne pœnas daret, sumpsit imperiū: idque diutius tenuit, quam rebatur. Nam longo, grauique certamine à Probo superatus, laqueo uitam finiuit. Tunc quidem iocus extitit: Amphoram pendere, non hominē. Filios duos reliquit, quibus ambobus Probus pepercit. Vxorē quoque eius in honore habitam, & usque ad mortē salario præstito. Fuisse enim dicitur, ut & auus meus dicebat, scœmina singularis exēpli, & familiæ nobilis gentis Gotthicæ: quā illi Aurelianus uxorē idcirco dederat, ut per eum à Gotthis cuncta cognosceret. Erat enim illa uirgo regalis. Extant literæ ad senatū Thraciarum scriptæ, de ijs nuptijs, & donis, quæ Aurelianus Bonoso dari nuptiarum causa iussit, quas ego inserui. Aurelianus Augustus Gallonio Auito s. Superioribus literis scripserat, ut optimates Gotthicas apud Perinthum collocares decretis salarijs: non ut singuli acciperent, sed ut septē simul unum cōiuium haberent. Cum enim diuisæ accipiunt, & illæ parū sumunt, & Respublicæ plurimū perdit. Nunc tamē, quoniam placuit Bonoso Hunilam dari, dabis ei iuxta breue infra scriptū omnia quæ præcipimus: sumptu etiam publico nuptias celebrabis. Breuis numerus fuit: Tunicas palliolatas, hyacinthinas, subsericas: tunicā auro clauatā subsericā librilem unā, interulas dilores duas, & reliquas quæ matronæ

quæ matronæ cōueniūt. Ipsi dabis aureos philippeos cētū, argēteos antoninia-
nos mille, aris H-S decies. Hæc me legisse teneo de Bonoso. & potui quidē ho-
rum uitam præterire, quos nemo quærebat. Attamē, ne quid fidei deesset, etiā
de ijs, quæ didiceram, intimanda curauī. Superfunt mihi Carus, Carinus, & Nu-
merianus: nam Diocletianus, & qui sequuntur, maiore stilo dicendi sunt.

FLAVII VOPISCI SYRACVSII

CARVS

ATO temp. regi. eamq; nunc ad summū euehi, nunc ad mini-
ma retrahi. Probi mors satis prodidit. Nam cū ducta p tēpo-
ra uarijs uel erecta motib⁹, uel afflictā nunc tēpestāte aliqua,
nunc felicitate uariata, omnia ppē passa esset, quæ patit in ho-
mine uno mortalitas: uidebatur post diuersitatē malorū iam
secura cōtinuata felicitatis mensura, post Aurelianū uehemen-
tem principē Probo ex sententiā senatus, & populi leges, & gubernacula tēperan-
te. Sed ruina ingens uel naufragij modo, uel incendij accensis fataliter militib⁹,
sublato è mediō tali principe, in eam desperationē uotum publicū redigit, ut ti-
merēt omēs Domitianos, Vitellios, & Neronos. Plus em̄ timē de incertis mo-
ribus principis, maxime in ea rep. quæ recētibus cōfossa uulnerib⁹, Valeriani ca-
ptiuitatē, Gallieni luxuriā, xxx etiā propē tyrannorū cæsa ciuiliū mēbra sibi-
met uindicatiū perpeffa meruerit. Nam si uolum⁹ ab ortu urbis repetere, quas
uarietates sit passa Romana resp. inueniem⁹ nullam magis uel bonis floruisse,
uel malis laborasse. Et, ut à Romulo incipiā uero patre, ac parētē reip. quæ illius
felicitas: qui fundauit, cōstituit, roborauitq; temp. atq; un⁹ oim cōditorū perfe-
ctam urbē reliquit. Quid deinde Numā loquar: qui frequētē bellis, & grauidā
triūphis ciuitatē religione muniuit. Venit igit usq; ad Tarquini Superbi tēpo-
ra nostra resp. sed passa tēpestatē de morib⁹ regijs nō sine graui exitio semet ul-
ta est. Adoleuit deinde usq; ad tēpora Gallicani belli: sed q̄si qdā merfa naufra-
gio, capta p̄ter arcē urbe, plus penē mali sensit, q̄ tunc boni habuerat. Reddidit
se deinde in integrū: sed eo usq; grauata est Punicis bellis, ac terrore Pyrrhi, ut
mortalitatis mala p̄cordiorū timore sentiret. Creuit deinde uicta Carthagine
trans maria missis imperijs: sed socialib⁹ affecta discordijs extenuato felicitatis
sensu usq; ad Augustū bellis ciuilib⁹ cōfecta cōsenuit: p̄ Augustū deinde repa-
rata, si reparata dici pōt libertate deposita. Tamē utcūq; etiā si domi tristis fuit,
apud exteras gētes effloruit: passa deinceps tot Neronos, p̄ Vespasianū caput
extulit. Nec omī Titi felicitate lætata, Domitiani uulnerata imanitate p̄ Neruā,
atq; Traianū usq; ad Marcū solito melior, Cōmodi uecordia, & crudelitate lace-
rata est, nullū post hæc p̄ter Seueri diligētia usq; ad Alexandrū Māmeæ sensit
bonū. Longū est q̄ sequunt uniuersa cōnectere. Vti em̄ principe Valeriano nō
potuit: & Gallienū p̄ xv annos passa est. Inuidit Claudio longinquitatē impe-
rij, amans uarietate: ppē & semp inimica fortuna iustitiæ fuit. Et Aurelian⁹ occi-
sus est, & sic Tacitus absumptus, sic Probus cæsus: ut appareat nihil tam gratū
esse fortunæ, q̄ ut ea quæ sunt in publicis actibus, euētū uarietate mutent. sed

○ 4 quorsum